

Pruj d'Oliva 18-2-41

Estimats tots. Finalment, ahir van fer la visita
d'en Pere Bosch. Dificultat de tot ordre, algunes
ben humils, li havien fet atardar la vinguda.
Te' esperem que podria guanyar-se la vida
avui com ja en la gran massa mínima de
la ciutat. Vam parlar molt llarg de tots nosaltres.
També la nostra preocupació és enviar-vos el que
tant us manca. Ara no estan autoritzats els
paquets sinó de roba - amb un $\frac{1}{2}$ del pes de
matèria alimentícia.

La Mare ha rebut la vostra postal del dia
i s'aten desolat que no us hegin arribat
ni la seva carta ni altres coses, tindrà el cor
altíssim i en un bloc molt més a la vora de
la vostra residència. Tal vegada tot no hauria
fet més que atardar-se. Si us ha arribat algun
qualcosa, dir-nos-ho per que puguem enviar-vos
més lletres i regalar-vos un que ensenya de casa
a l'hivern.

En Bosch m'ha donat notícia del 'Oltavi'.
Es per tranquil·lar amb la dona i la quatre
cintures... i mitja. Ha trobat un pis moblat
i es disposa a dedicar-se a la venda de

Lombelles:

2ª anada entre Daddy i el gat em fa com unia.
Recordo aquells temps que treballava fins a les vint i tres
i no em permetia tanta cap lleure a casa!
El pobre conill va acabar el seu puritanisme
d'higiènista que vet que veis, amb un bon moment
tant que fins i tot a tres manjies de la
boca per donar-li. Qui m'ajudaria a considerar
aquell gat "de gustos bon de l'individualista"!

Les anomenes fereses et les savants austères,
aiment également, sans tenir même raison,
la faul puissant et doux, aguent de la raison,
qui comme eux sont piteux, et comme eux
sédentaires...

Ma parole quel en parle del mestre P.F. i m'
ha dit també que està ben envellit. Quina
última penson que un home com ell pogués
haver de morir hony de casa seva! El seu
cas em sembla del més corals.

Étre une nice précepte. Temo que el
pauit de simplicitat que em va fer escríure
en detall els casos operats en la man
manera de veure la política, no hagi es
rat, en definitiva, més que per enjornar

60

"Daddy." El meu veïant era acostat a
voltes, que en veïessin ben clar. Què importa
un "dau" - en una sense cap derivació
mètrica, purament especulativa i sotmesa
a variació cada moment? I un "dau",
en definitiva, ^{no és} sobre el canvi que caldria
fer per a això - si tinguéssim aleshores a una etapa
no que per tots de la mateixa.

Es adjunta algun més fotos que us ajudaran.
El dau és clar de sang a causa una curiosa
sis de la pènnula leucocitària en el sentit
de la limfocitosis, amb una gran banda dels
nucleus. Els limfes per 45 pols. És la pènnula
típica de l'estat de resistència, de convalescència
d'una patologia específica. El que cal, doncs, i
que heia temps no tenia ~~en~~ tan palosament.
També la curatut sembla que es redueix tan-
tament malgrat les petites aspiracions que
l'hi i que no he augmentat encara.

L'itè, una vegantada pel Calic. És un cas de salut.
Per després de la guerra, el Pere va estar malalt com
el pare de la Rita. Unra els van fer una mica
quina de cuir pell i a van posar a fer
models de moneders i cases de fantasia per

Sergana, on han ^{avolat} ~~estat~~ tant curt que ara tenen
un taller amb 15 o vint operaris i venen per
tot Espanya. Les creacions són ajudades per la
Maria Rosa. La tiaeta és ministrada. La Rita viuen a
ajudada, ara ha rebut el negoci d'antiquitats
del seu marit - que al seu paregut a la guerra, com
el seu germà Eloy - i va també vent en papa.
Viuen en un entorn de luxe, tenen una
tome no sé si a Vallvidrera o la Floresta
Beausson per les vintures, 5 minyones, etc
etc.

Do Blaua viuen a la tome, i el Joan per manca
d'espai amb ligats i ulleres negres. No m'he soltat
res directament.

i res més per avui. Una porta oberta

del

Maria